

«Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska». (1 Jan 4,8)

Tato věta je z prvního **Janova listu křesťanům** z komunity v Malé Asii. Jan připomíná, že **v Ježíši nás Bůh miloval jako první** a plně přijal lidskou existenci **se všemi jejími omezeními a slabostmi**.

Z jeho příkladu chápeme, že...

milovat vyžaduje odvahu, úsilí a riziko, že budeme muset čelit nesnázím a utrpení. **Ale kdo takto miluje, má podíl na Božím životě a zakouší jeho svobodu.**

Jak můžeme **svědčit o tom, že Bůh je láska?**

Ve službě bratřím a sestrám, (...) počínaje těmi nejmenšími věcmi (...).

Budeme se je snažit po vzoru Ježíše **milovat jako první, (...)**

Takto zanedlouho i my dosáhneme (...) **takové zkušenosti s Bohem,** (...), plnosti světla, pokoje a vnitřní radosti, k níž nás chce Ježíš přivést." (1)

MAURO VYPRÁVÍ:

Ve škole jsem prakticky každý den našel v batohu jeden nebo více kamenů. **Zjistil jsem totožnost "pachatele"**. Nutkání reagovat bylo tak velké, že ani nevím, jak jsem se dokázal udržet.

Když jsem o tom vyprávěl jednomu svému kamarádovi, řekl mi: **"Máš pravdu, zkus si s ním promluvit,** ale nezapomeň, abys našel tu správnou míru a zůstal v lásce."

Druhý den ve škole jsem s velkým klidem oslovil svého spolužáka, promluvil jsem s ním a pozval ho na akci gen 3 a Teens for Unity. **Další kameny jsem v batohu už nenašel.**

a obejmout všechny kříže, malé i velké, které to může obnášet.

